

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: - den står vi ikke model til!

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1968

Emne: Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 4

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

- den står vi ikke model til!

Partiformand Knud Jespersen svarer på spørgsmål fra 3 unge vælgere

---

»Arbejderflertallet« krakkede – og derfor skal vi have valg kun et år efter, at S og SF fik flertal i folketinget. I de talrige diskussioner omkring dette flertals skæbne har der vist sig en stor og voksende interesse for kommunisternes synspunkter, og mange spørger: Hvad ville kommunisterne have gjort? Og hvad vil kommunisterne nu?

Tre vælgere, stud. polit. Jørgen Smith, kemigraf Jørgen Birlund og kontorassistent Inge Larsen, har rettet en række aktuelle spørgsmål til kommunisternes partiformand, Knud Jespersen.

Flertallets skæbne

Jørgen Birlund: – Hvorfor har kommunisterne været så kritiske over for »arbejderflertallet« af S og SF?

Svar: – Kommunisterne var fra starten positive over for det flertal, der opstod med folketingsvalget for et års tid siden, og vi pegede på, at dette flertal kunne og burde udnyttes til at føre virkelig arbejderpolitik.

Desværre gik det anderledes, og når

„Villem
kommunisterne
have væltet
regeringen,
hvis de
havde været
i samme
situation
som
SF's venstrefløj?“

flertallet blev misbrugt til at føre borgerlig politik, måtte kommunisterne protestere og advare. Det gjorde vi mod momsens, mod stigende militæruddgifter, mod boligforligets gennemførelse osv. – og nu sidst mod devaluering og indgreb mod dynidsreguleringen.

Skattereformen

Inge Larsen: – Jamen, skattereformen blev da sat i gang – var det ikke positivt og at føre arbejderpolitik?

Svar: – Momsen kan aldrig komme ind under begrebet arbejderpolitik – tværtimod. Momsen skaber arbejdsløshed og er forbrugsbegrænsende politik, som de borgerlige ønsker det – en skattepolitik, der rammer hårdt på de små indkomster. Kommunisterne er tilhængere af kildeskat og skattefradragreglens bortfald, hvilket bl. a. ses af, at det indeholdes i kommunisternes eget forslag til en demokratisk skattereform, efter hvilken det er de store indkomster, der skal bære de store skattebyrder.

Om at vælge regeringen

Jørgen Smith: — Det interesserer mig meget, om kommunisterne ville have valgt regeringen, hvis de havde været i samme situation som SF's venstrefløj!

Svar: — Kommunisterne var aldrig kommet i den situation. Sagen er, at samarbejdet mellem S og SF startede forkert — med principløs eftergivenhed over for Socialdemokratiets borgerlige politik. SF fik valgsejr på kritik af boligforliget, men efter valget godkendte SF, at Socialdemokratiet ikke kunne bryde boligforliget med de borgerlige. SF bøjede af over for momsens osv.

Jørgen Smith: — Jamen, er det ikke sådan, at hvis ikke SF havde bøjet sig for Socialdemokratiets krav, så havde Krug og Hækkerup bare lavet nye dårlige forlig med de borgerlige!

Svar: — Jeg har allerede peget på, at SF sidste år fik fremgang, fordi partiet krævede boligforliget væk. På den baggrund stod SF stærkt over for Socialdemokratiet, hvis dette parti ville lave et moms-forlig med de borgerlige partier. SF skulle have appelleret til sine vælgere og til alle arbejdere og andre lønmodtagere i stedet for at give efter og give sig ind under Per Hækkerups stak.

Beskæftigelsen

Inge Larsen: — Jeg er enig i, at det er for dårligt, at regeringen ville tage en dyrtidsportion, men både regeringen, SF og LO motiverede det jo med, at man ville bevare beskæftigelsen. Mener kommunisterne ikke, at det er rigtigt?

Svar: — Nej! Hvis det var så let, at en indefrosset dyrtidsportion kunne bevare beskæftigelsen, havde vi ikke krise. Ingen har kunnet bevise, at man kunne sikre beskæftigelsen ved at spare arbejdsgiverne for de ca. 800 millioner kr., som en dyrtidsportion koster. Tværtimod. Der skal helt andre forholdsregler til: I stedet for at skærpe den forbrugsbegrænsende politik, som skaber arbejds-

løshed — nu over 60.000 ledige — skal samfundet planmæssigt gribe ind over for storkapitalen, hindre nedlæggelse af arbejdspladser, oprette virkelig kontrol med monopolerne, gennemføre et effektivt pris- og avancestop og inddrage spekulationsgevinsterne gennem en ny jordlovgivning, hvor man ikke lefler for de borgerliges ønsker og krav. Gennemførelse af 40 timers arbejdsuge og fire ugers ferie virker også begrænsende for arbejdsløsheden.

Militærmillionerne

Jørgen Birlund: — Jeg har lagt mærke til, at kommunisterne altid snakker om militærrudgifterne — som om det kunne løse alle problemer, hvis de forsvandt. Er det ikke lidt urealistisk?

Svar: — Militærrudgifterne er i år kommet op på over 2300 millioner kroner — plus det løse. Dette er en enorm klods om benet på landets økonomi, og den betragtes af regeringen og de borgerlige partier som en »hellig ko«, der ikke kan røres. Kommunisterne mener ikke, at alle problemer løses ved at skære militærrudgifterne ned eller helt afskaffe dem, men vi har i konkrete situationer peget på, at det vil bidrage til løsninger — sidst gjorde vi det i forbindelse med devalueringen, hvor man simpelt hen kunne have givet landbruget erstatning for tabet ved den engelske devaluering over militærbevillingerne.

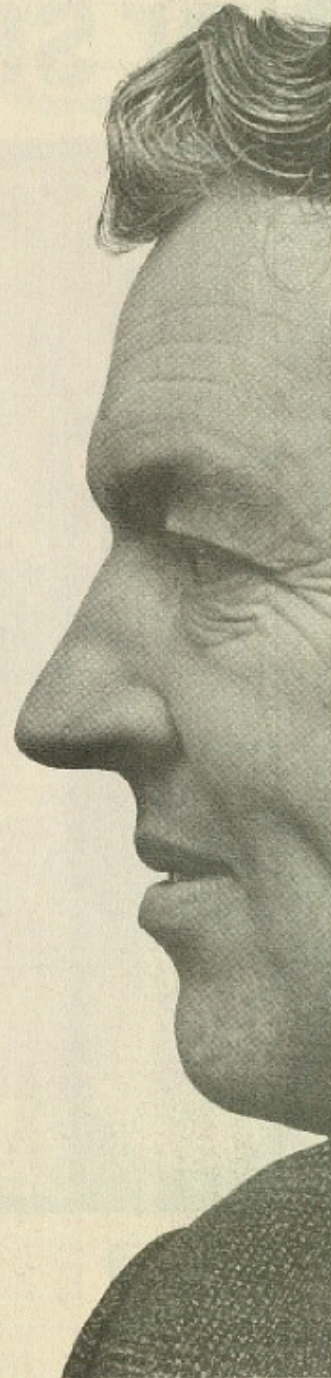
Men dertil kommer, at militærvæsenet er unyttigt og farligt. Det er ikke danske interesser, der kræver dem, men NATO, og det er én af de mange grunde til, at Danmark bør ud af NATO, når denne krigspagt udløber næste år.

Folkepension og ITP

Jørgen Smith: — Naturligvis er militærbevillingerne skadelige alene fordi en række påtændende sociale opgaver forsvindes, og det får mig til at spørge om kommunisternes syn på folkeforsikringen og forslaget om en ITP-ordning!

Svar: — Kommunisterne mener, at

(Fortsættes side 6)

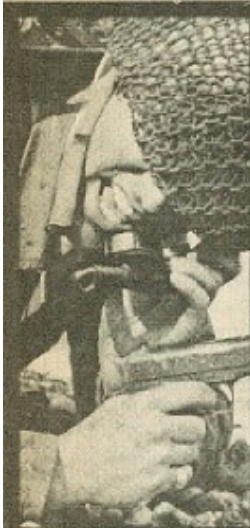
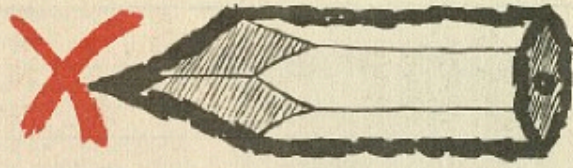

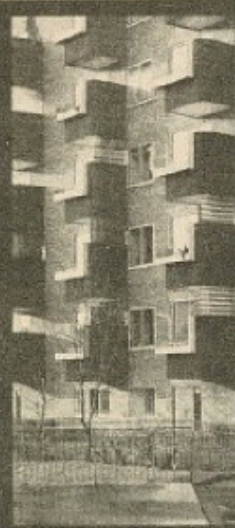
øvevalg

Skal militæruddgifterne blive ved med at stige? Under NATO er Danmarks militæruddgifter blevet 7-doblet. 7 millioner kroner om dagen smides ud til et militær, som dirigeres udefra, især af USA og Vesttyskland. NATO forlanger yderligere store stigninger i de kommende år. Alle NATO-partier, fra højre til Socialdemokratiet, siger bare ja. I 1967 gik også SF over til at stemme for finansloven med alle NATO-militæruddgifter.

Kommunisterne foreslog øjeblikkelige nedskæringer af militæruddgifterne og opsigelse af samarbejdet i NATO, som har udløbsfrist i 1969. Danmark bør igen blive neutralt, så vi selv kan bestemme over vor militær- og udenrigspolitik. Vi bør kræve stormagtsgarantier for vor neutralitet og uafhængighed og holde op med at smide penge ud til et unyttigt militær.

Skal boligerne stadig blive dyrere? De borgerlige partier og Socialdemokratiet havde i den forrige valg stillet et boligforlig, der betød store huslejestigninger de næste 8 år og nye kæmpegevinster for boligpekulanter. Men boligforliget var ikke vedtaget, da 'arbejderforliget' kom til. SF stillede ingen betingelser om, at det skulle opgives, men lod det bare passere. Og nu er lejestigningerne i fuld gang.

Kommunisternes foreslog, at boligforliget skulle væk i kraft af vælgernes fordømmelse. Kommunistene fremlagde et program for fremskaffelse af flere og billigere boliger gennem sikring af lav rente til boligbyggeri, bl. a. ved anvendelse af ATP-fondens midler. Samfundet burde overtage alt boligbyggeri. Nye jordlove må inddrage alle gevinster på jordspekulationen.

Ka' De li' moms? Momsen var de borgerliges idé. Venstre ønskede først 15 pct. moms. Siden overtog Socialdemokratiet ideen og gennemførte sammen med SF 10 pct. moms, altså 10 pct. statsorganiseret prisfordyrelse på alt forbrug for befolkningen.

Kommunisterne foreslog at afskaffe moms og fremlagde et udarbejdet program for en demokratisk skattereform med 15.000 kr.s bundgrænse, en retfærdigere skatteskala, ophævelse af fradrag og ekstra-afskrivninger, forhøjelse af aktieselskabsskatten og forhøjning af skattesvig. Kommunisterne dokumenterede, at sådan kunne statens indtægter sikres uden moms og med skattelettelser for almindelige indtægter.

delen af de røde felter, er valget let:

Ville kommunisterne...

(Fortsat fra side 3)

det i første række drejer sig om at hæve folkepensionen – hvilket i øvrigt er blevet lovet. Vi er utrygge ved dannelsen af nye kæmpefunds, som foreslået i forbindelse med den indtægtsbestemte folkepension. De kan misbruges af kapitalisterne, og de betyder nyt stort administrationsapparat. Naturligvis bør arbejdsgiverne betale til de ansattes pensioner, og det kan bedst ske gennem en demokratisk skattereform, sådan som kommunisterne har fremsat et detaljeret forslag om.

Reformer og socialisme

Inge Larsen: – Kommunisterne har altså lavet forslag til en skattereform i det kapitalistiske Danmark, men samtidig snakker kommunisterne meget om socialisme. Er det helt logisk!

Svar: – Kommunisterne er ikke modstandere af demokratiske reformer i et kapitalistisk land – tværtimod. Det er helt logisk at arbejde for demokratiske reformer og samtidig have et socialistisk mål. Vi ønsker reformer i jordlovgivningen,

nationalisering af pengevæsenet, indgreb mod monopolerne, 40 timers arbejdsuge og demokrati på arbejdspladsen, og det vil altsammen være skridt henimod den egentlige omdannelse af samfundet.

Ny handelspolitik

Jørgen Smith: – Danmark kommer ikke ind i Fællesmarkedet – og hvad så!

Svar: – Danmark bør ikke ind i Fællesmarkedet og dermed blive endnu mere underkastet udenlandske monopoler. Danmark skal i stedet for frigøre sig af den ensidige handelspolitik, som bringer landet fordærv. Se på Englands-handelen, som vi selv må betale for på hjemmemarkedet. Se på, hvordan Vesttyskland svigter sine aftaler med os. Danmark skal søge handel til alle sider – ikke mindst til de krisefrie markeder i de socialistiske lande – ny stor sovjetordre på skibe har reddet B&W! Det er et gammelt og helt urigtigt dogme, at Danmark alene skal knytte sig til et par vestlige stormagter. Vi skal handle med

dem, der vil købe vore varer, for det betaler sig, og jeg undres faktisk over, at det just er kommunisterne, som må fremholde en sådan elementær købmandsregel.

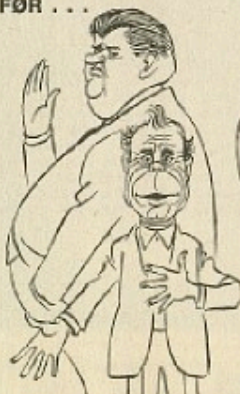
Hvorfor kommunister?

Jørgen Bilund: – Nu er det altså ved dette valg hele fire partier, der snakker om socialisme – hvorfor så stemme på kommunisterne!

Svar: – Vi beklager den politiske opsplitning i fire partier på venstrefløjen, og vi mener, at et samarbejde er påkrævet. Alle erfaringerne fra arbejderflertallets skæbne viser tydeligt, at det ikke er nok at snakke om socialisme. Når »arbejderflertallet« gik i stykker, skyldes det helt enkelt, at det blev brugt forkert. Nu er der stigende interesse for kommunisternes stilling og politik, fordi der er behov for en ny og fastere holdning over for samarbejdet med de borgerlige partier og over for Socialdemokratiets samarbejdssøsker med de borgerlige. Derfor er det nødvendigt at sikre et nyt arbejderflertal, hvori kommunisterne indgår gennem repræsentation i folketinget.

Lønarbejderne, funktionærerne og tjenestemandene har en fælles interesse i, at eftergivenhed afløses af arbejderpolitik, og det vil kommunisterne være garanter for.

FØR . . .

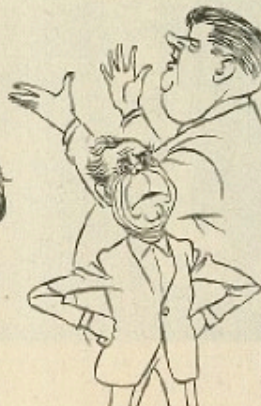

Larsen: Vi vil samarbejde med Socialdemokratiet og forny det!

Hækkerup: Samarbejde med Larsen? Aldrig!

Larsen: Nye tider kræver nye toner, men ingen nye forbrugsbegrænsende skatter som moms!

Hækkerup: Et boligforlig ger gode tider bedre!

Larsen: Intet bal med de borgerlige!

Hækkerup: NATO står vi fast ved!

Larsen: Ud af NATO. Afslut Danmark!

Et af kommunisternes hovedkrav er, at ethvert menneske skal kunne leve i bevidstheden om, at retten til arbejde er grundlovssikret. Helt naturligt føjer sig hertil kravet om, at samfundet skal opbygge og demokratisere sit samlede uddannelsesområde, så enhver får mulighed for fuldt ud at udfolde sine evner og interesser. Dette krav er en grundlæggende betingelse for, at samfundets økonomiske vækst sikres nye udfoldelsesmuligheder, og at det enkelte menneske sikres kundskaber, det kan have livslang glæde af, kundskaber, der set i lyset af tingenes stadig hurtigere udvikling, kan danne grundlaget for fornyelse gennem videreuddannelse livet igennem. Den forestående udvidelse af undervisningspligten, oprettelsen af værkstedsskoler og udbygningen af universiteterne er imidlertid ikke i sig selv en garanti for, at det enkelte menneskes berettigede forventninger opfyldes. Samfundet må erkende, at det at uddanne sig er et samfundsnyttigt arbejde, der bør lønnes som sådant. Det vil da ikke længere som nu være en illusion at tale om retten til uddannelse.

Gertrud Stjernholm Nielsen
Kommunelærer

Klarhed og konsekvens — kommunister!

At begrebet *venstreorienteret* er blevet populært i vide kredse må tages som et opmuntrende tegn. Men det er et vidtfaævende begreb. Hvad der i almindelighed kaldes *venstreorienteret* rækker fra mild intellektuel opsætsighed til konsekvent antastelse af de kapitalistiske ejendomsforhold.

De seneste Gallup-tal viser, at udviklingen blandt de venstreorienterede går i retning af større konsekvens, og at savnet af principfaste kommunister i folketinget er blevet bevidst blandt vælgerne.

Ved det forrige valg har et flertal af venstreorienterede stemt mod deres egen interesse, skønt de ubevidst og uartikuleret har følt i retning af socialisme. Og mange, som erkendte at have mening og mål fælles med kommunisterne, undlod at stemme kommunistisk af frygt for stemmens fortabelse.

Der er en sikker måde at spille sin stemme, og det er at stemme på de forkerte. Den, der af frygt for stemmespil valgte noget, som kunne anses for et »mindre onde«, spillede sin stemme. At stemme forkert er stemmespil. Det mindre ondes folkeparti var en dyr erfaring. Helt eller delt skal det huskes som momsens og devalueringens folkeparti. Og hverken i splittelse eller samdrægtighed har dets repræsentanter vovet at antaste krigsvæsenet, boligforliget eller de kapitalistiske ejendomsforhold. Og de venstreorienterede vælgere, som spillede deres stemmer, måtte fortryde, at de ikke valgte kommunister til folketinget.

Hans Scherfig

Vi står over for et afgørende valg. For arbejderbevægelsen bliver der denne gang åbenbart mulighed for at vælge mellem fire partier, der alle gør krav på at varetage lønmodtagerens interesser. Arbejderflertallet i folketinget spillede fallit, og det kan for mange være svært at vurdere, hvor der skal stemmes, så der efter valget kan rykke et nyt og stærkere arbejderflertal ind i folketinget.

Som repræsentant for fagbevægelsen ligger det mig stærkt på sinde, at den fulde beskæftigelse bevares. Arbejdsløshed er en skamplet på vort moderne samfund. Det gamle flertals politik gav os moms og devaluering, der fører til forbrugsbegrænsning og dermed øget arbejdsløshed. Det gennemførte pristalsfusk og fremkom med forslaget om indfrysning af en dyrtidsportion. Kommunisterne alternativt til denne politik blev ikke hørt med tilstrækkelig vægt, da vi ikke var medlem af folketinget.

Af valget den 23. januar må der komme et nyt og bedre arbejderflertal — et arbejderflertal med kommunister.

Jørgen Madsen
Form. for DS&MF afd. 14

... OG EFTER EN SAMARBEJDSAFTALE

Hækkerup: Vi er jo slet ikke så uenige, når bare du gør, som jeg vil!

Hækkerup: Tak fordi du stemte for moms, Aksel!
Larsen: Jeg har aldrig været modstander af moms!

Hækkerup: Og tak fordi du gik ind for boligforliget med huslejefligningerne!
Larsen: Nye tider kræver nye toner, når man går til bal i den borgerlige!

Hækkerup: Tak fordi du stemte for finansloven med NATO-oprustningen!
Larsen: NATO forbyrder ikke min nattesøvn. Vi har intet alternativ til Socialdemokratiets politik!

Tegnet af Herluf Bidstrup

Det er samfundet, der skal laves om

»Arbejderflertallet«s fiasko gør det endnu mere klart, at det er selve det bestående samfund, der må laves om. Så længe storkapitalen har den afgørende magt, vil man blive ved med at forlange, at lønarbejderne skal betale – gennem arbejdsløshed, lønsafsnit eller skattebyrder – for at holde gang i den økonomiske aktivitet, som kapitalen tjener på. Der skal brydes med det kapitalistiske princip om, at profitterne er fredelige, mens lønarbejderne er dømt til at ofre.

Kommunisterne ser kun deres forslag som en begyndelse. Målet er et nyt, et socialistisk demokrati. Vejen dertil kan gå gennem demokratiske samfundsomformninger, som griber ind i storkapitalens magt.

Den nationalbank, som nys, uden om alle folkevalgte instanser, har pålagt landet en ny, arbejdsløshedsskabende renteforhøjelse, bør snarest overtages af staten. De øvrige banker og kreditinstitutioner bør følge efter. Så skabes der betingelser for en samfundsmæssig planlægning af investeringerne.

Samfundet må have ret til at overtage de virksomheder, som den private kapital misrøtter, ligesom andre foretagender af samfundsmæssig karakter. De virksomheder, som nyder godt af statslige kreditter eller andre finansielle lempelser, må underkaste sig en samfundsmæssig kontrol, som arbejderne repræsentanter deltager i. På grundlag af medbestemmelsesrettens princip må fagbevægelsens rolle i samfundet øges, så arbejdere og funktionærer får indflydelse på den økonomiske politik og planlægning.

En sådan samfundsomformning kræver dansk selvstændighed. Vi må holde os fri af økonomiske blokke som Fællesmarkedet og sikre samfundsmæssig ledelse af udenrigshandelen.

Der tales efterhånden fra mange sider om »socialistisk målsætning«. Det er på tide også at få gjort noget ved det.

Derfor må der kommunister til

For et nyt og **bedre** arbejderflertal

DANMARKS KOMMUNISTISKE PARTI · DR. TVÆRGADE 3 · KØBENHAVN K

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk